

ARCHAIZM (1) *sb m*

N pl archaizmy.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

jęz. Przeszarżała forma językowa [archaismus, Latine antiquitas, figura apud grammaticos – staroświeckie mówienie, gdy obyczajami starych mówią Mącz 14d]: przetoż sie tu [w wołoskim języku] znáyduią itároświetckie árchaifmy/ ktore sie ani z Lácińfkim ięzykiem áni z Włóskim niezgadzáią. SarnStat 1224.

TZ